



Foto's vanaf linksboven met de klok mee: in een prachtige omgeving je tent opzetten; Lydia en Judith op de top van Schiehallion; slapen op de rug van een munro is een onvergetelijke ervaring; de groep klaar om te munrobaggen; typisch Schots weer op de top van Ben Challum.  
Grote foto: majestueus uitzicht over het Rannoch Moor.

DE WIND SNIJDT JE DE ADEM AF. DE VOCHTIGE KOU TREKT DWARS DOOR JE KLEDING HEEN EN DE MIST ONTNEEMT JE ALLE ZICHT. DIEPE LEVENSVRAGEN WELLEN IN JE OP: "WAAROM BEN IK HIER? WAAROM DOE IK DIT?" MAAR EENMAAL BOVEN KOMT HET ANTWOORD IN DE VORM VAN OVERWELDIGENDE EUFORIE: JE HEBT HET GEHAALD! WANNEER JE EEN BERG BEKLIMT, IS HET GEVOEL VAN OVERWINNING VERSLAVEND. IN SCHOTLAND HEBBEN ZE ER ZELFS EEN NATIONALE SPORT VAN GEMAAKT: *MUNROBAGGING*.

Door Henrike Joziasse

Een *munro* is een benaming voor een Schotse berg van 3000 voet (913 meter) of hoger. De naam komt van bergbeklimmer Sir Hugh Munro, die in 1891 een lijst maakte van al deze bergtoppen. *Bagging* betekent in dit geval niets anders dan 'in the pocket', oftewel 'in je tas'. Samen vormen deze woorden het begrip *munrobagging*, de sport om alle 284 *munro's* te beklimmen! Zelf heeft Sir Hugh Munro de lijst net niet helemaal kunnen voltooien. Maar zijn opsomming wordt nog steeds dankbaar gebruikt door wandelliefhebbers. Inmiddels loopt het aantal *compleaters* in de duizenden.

### Ruigheid en stilte

Niet alleen Schotten doen aan munrobagging. Ook in Nederland vind je fanatiekelingen die zich er graag mee bezig houden. Eén van hen is Siegurd van Leusen, een Schotland- en natuurliefhebber die inmiddels al meer dan honderd *munro's* op zijn naam heeft staan. Hoe raakte deze Hollander in de ban van deze Schotse sport? Siegurd: "Het was puur toeval. Ik was op vakantie in Schotland en ontmoette daar mensen uit Wales. Die zeiden tegen me: "Je moet gaan munrobaggen, da's leuk." Ze kregen gelijk. Ik ben meteen begonnen en kon niet meer stoppen. Aan het einde van de vakantie had ik er al twintig op mijn naam staan." Wat maakt het dan zo leuk? Siegurd: "Dat is moeilijk uit te leggen. De omgeving speelt een grote rol. Het Schotse landschap is schitterend. De ruigheid, desolaatheid, de stilte waarin je loopt. Dat heb je niet in de Alpen. De Schotse gezelligheid in de pub na afloop van een mooie wandeling maakt het plaatje compleet."

# MUNROBAGGING

in de ban van de magic mountains

## Verdwaald

De hoogte van 3000 voet klinkt als redelijk te doen. Sommige bergen zijn inderdaad niet moeilijk, maar de Schotse weersomstandigheden kunnen behoorlijk verraderlijk zijn. Helder blauwe luchten kunnen uit het niets ineens dichttrekken. Vooral in de winter, maar zelfs in de zomer kan een klimmer te maken krijgen met plotseling opkomende dikke mist, sterke wind, stortregens en vorst. Wandelpaden zijn meestal wel aanwezig, maar zijn niet goed bewegwijzerd. Juist dát maakt deze sport nu zo volwassen: je moet je bewust zijn van de gevaren die zich in de bergen afspeelen, goede oriëntatiekennis en inzicht in de weersgesteldheid hebben en natuurlijk een redelijke conditie. Siegurd: "In het eerste jaar dat ik munro's beklom, raakte ik verzeild in een hevige storm op de Ben Macdui (de op één na hoogste berg van Schotland). Ik was verdwaald, zag geen meter voor ogen en kon alleen de weg terug vinden met mijn kompas en de kaart. Volledig uitgeput en kotsend kwam ik bij het skicentrum aan waar ik een lift kreeg naar een jeugdherberg!" Toch heeft dit avontuur de passie niet getemperd: "Juist de grillen van de natuur maken de sport zo mooi. Je kunt ook onder strakblauwe luchten lopen, maar dan verbrand ik meteen. Nee, lekker koud en halfbewolkt, dat zijn de beste omstandigheden voor een prachtige wandeling!"

## Eretitel

Wie alle 284 munro's *gebagt* heeft, mag zichzelf 'munroist' noemen en oogt veel lof in de wereld van de bergbeklimmers. Maar voor velen is deze eretitel niet eens de grootste beloning. Zoals bij veel reizen, is de weg ernaartoe soms belangrijker dan de bestemming. Het opgaan in de elementen van de natuur, niets anders hoeven dan je ene voet voor de andere zetten, je gedachten laten gaan en genieten van prachtige uitzichten worden door veel munrobaggerers genoemd als de belangrijkste redenen om deze sport te beoefenen.

## Verzamel ze ALLEMAAL!

Ook met Siegurd de berg op? CrossRoads Vakanties en Amarant Reizen organiseren van 7 t/m 16 juli een gezamenlijke munrobagging reis onder leiding van Siegurd van Leusen, voor iedereen van 18 tot 30 jaar. Tijdens deze uitdagende reis zul je niet alleen genieten van fantastische wandelingen met prachtige vergezichten, maar leer je ook het weer voorspellen en navigeren met kaart, kompas en GPS. Natuurlijk wordt er gekampeerd in het wild!

Maar wees gewaarschuwd: wie eenmaal aan munrobagging begonnen is, blijkt in veel gevallen niet meer te kunnen stoppen!

## Wildkamperen

Gemiddeld kost het iemand zo'n tien jaar om alle munro's te beklimmen, maar er zijn mensen die er zelfs zestig jaar over gedaan hebben. Siegurd is nu al een jaar of acht bezig om zijn lijst te voltooien en is ervan overtuigd dat het hem gaat lukken. "Het idee is om ze voor mijn vijftigste verjaardag allemaal beklommen te hebben, maar dat betekent wel dat ik er vanaf nu een groot aantal per jaar moet doen." Om zijn droom te verwezenlijken, en ook anderen enthousiast te maken voor deze hobby, geeft Siegurd komende zomer leiding aan een munrobagging reis onder de vlag van CrossRoads Vakanties en Amarant Reizen. "We zullen tijdens die reis een aantal toppen beklimmen die ik al eerder heb gedaan, maar ik hoop er ook wat nieuwe aan te kunnen toevoegen. Maar welke en hoeveel? Dat is uiteraard allemaal afhankelijk van het weer." Onlosmakelijk verbonden met munrobagging is wildkamperen.

Door te slapen in de *magic mountains* houdt het avontuur niet op als de avond valt. Weg van de bewoonde wereld, midden in het gebied van clans en Tartans, herten en sneeuwhoenders, beleef je Schotland nog intenser. Bovendien geeft het kamperen je de mogelijkheid om munro's aan elkaar te rijgen tot een meerdaagse trektocht.

## A' Bhuidheanach Bheag

Wie alle ontberingen van bergbeklimmen en wildkamperen in weer, wind en *midges* heeft doorstaan, wacht een volgende uitdaging: het uitspreken van de Gaelische bergnamen. Je kunt natuurlijk starten met *Ben More* en *Ben Vane*. Maar wie 's avonds in de pub zonder haperen kan vertellen dat hij *Sgurr nan Ceathreamhnan* heeft bedwongen en *A' Bhuidheanach Bheag* aan zijn lijst heeft kunnen toevoegen, is natuurlijk de echte held.

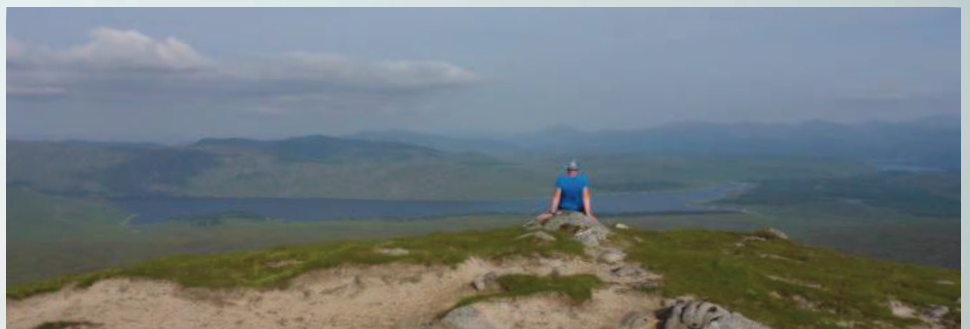


Foto: de grootste beloning is een prachtig uitzicht over het uitgestrekte en wilde landschap.

